

függ és függeni fog sokáig, el ne bízd magad Függni fog a gyanú árnyéka rajtad mindég-  
től és mindörökké — de azért most mehatsz.

En úgy hallottam, hogy e szavakkal szolt hozzám a kapitány úr, bár lehetséges hogy  
nem éppen így mondta, nem egészen így. Szárazabban. Hogyhát a fennforgó ténykörülmé-  
nyekre való tekintettel, s vonatkozással erre vagy erre, latbavetve az eltöltött vizsgálati  
fogságot.

Keze még egyszer intőleg felemelkedett: — s most olyan volt mint egy cvikkeres pró-  
féta — térj magadhoz ember, válassz magadnak járható utat a széles hazában. Még ifjú  
vagy és erőteljes, fogd a kapa vagy az írótoi nyelét és munkáld a jövöd, Bige József! S  
el ne felejtsd, hogy a kéthónapi áristom, az két koronával számítva hatvan napra annyi,  
mint százhusz korona — az államkincstárnak . .

— Majd behozom kapitány úr — dadogtam, de ő intett, hogy hallgassak.

Ő kitérta az utat, megmondta az övét tekintet nélkül arra, hogy én miként vélekszem  
a dolgokról. Az ügyis csak zagyva, buta dadogás, felelőtlen fogadkozás, amit a rab sóhajt  
el abban a pillanatban, mikor szabadul.



HANGYA ANDRÁS

VÁZLAT (ceruza)